

Saarna Turun Mikaelinkirkossa 3.7.2005

Saarnateksti: Markus 10: 17-27

Kun Jeesus lähti jatkamaan matkaansa, muuan mies tuli juoksujalkaa, polvistui hänen eteensä ja kysyi: "Hyvä opettaja, mitä minun pitää tehdä, jotta perisin iankaikkisen elämän?" [18](#) Jeesus vastasi hänelle: "Miksi sanot minua hyväksi? Ainoastaan Jumala on hyvä, ei kukaan muu. [19](#) Käskyt sinä tiedät: älä tapa, älä tee aviorikosta, älä varasta, älä todista valheellisesti, älä riistä toiselta, kunnioita isääsi ja äitiäsi."

[20](#) "Opettaja, kaikkea tätä olen noudattanut nuoresta pitäen", vastasi mies. [21](#) Jeesus katsahti häneen, rakasti häntä ja sanoi: "Yksi sinulta puuttuu. Mene ja myy kaikki, mitä sinulla on, ja anna rahat köyhille, niin sinulla on aarre taivaassa. Tule sitten ja seuraa minua." [22](#) Mies synkistyi näistä sanoista. Hän lähti surullisena pois, sillä hänellä oli paljon omaisuutta.

[23](#) Jeesus kääntyi, katsoi opetuslapsiinsa ja sanoi: "Kuinka vaikea onkaan niiden, jotka paljon omistavat, päästä Jumalan valtakuntaan!" [24](#) Opetuslapset hämmästelivät hänen sanojaan, mutta Jeesus jatkoi: "Lapseni, Jumalan valtakuntaan on todella vaikea päästä. [25](#) Helpompi on kamelin mennä neulansilmästä kuin rikkaan päästä Jumalan valtakuntaan." [26](#) Opetuslapset olivat yhä enemmän ihmeissään ja kyselivät toisiltaan: "Kuka sitten voi pelastua?" [27](#) Jeesus katsoi heihin ja sanoi: "Ihmiselle se on mahdotonta, mutta ei Jumalalle. Jumalalle on kaikki mahdollista."

Kaikki tiedämme mitä hurskastelu on. Se on silmänpalvomista, sitä kun yrittää näyttää ulospäin olevansa parempi ihminen kuin oikeasti onkaan. Hurskasteleva ihminen herättää meissä vastenmielisyyttä. Silti kun tarkastelemme rehellisesti itseämme, huomaamme usein myös itse syyllistyvämme hurskasteluun. Itseni kaltaiselle nuorelle, 2 viikkoa sitten papiksi vihitylle miehelle, kysymys on erityisen ajankohtainen. Pitäisi olla aina oma itsensä mutta kuitenkin samanaikaisesti täyttää papeille asetettuja yleisiä odotuksia. Tällaisessa tilanteessa hurskastelun vaara on aina vaanimassa nurkan takana.

Päivän evankeliumiteksti kertoo lain oikeasta noudattamisesta. Se kertoo hurskastelun ja Jumalan tahdon noudattamisen välisestä erosta. Hurskastelun tunnusmerkki on se, ettei sydän ole mukana. Noudatetaan joitain ulkoisia sääntöjä ihmisten tai Jumalan miellyttämiseksi, mutta koska sydän on jossain muualla, on kyse vain tyhjästä tapasäännöistä.

Jeesuksen kohtaama rikas nuorukainen oli noudattanut juutalaisten uskonnollisten lakipykäliden kirjainta, mutta sydän oli kuitenkin ollut kiinni rikkauksissa. Jumala olisi kuitenkin kaivannut juuri sydäntä.

Aittoa välittämistä, suurta ja lämmintä sydäntä, siitähän tässä maailmassa nimenomaan on puutetta. Lainsäädäntö esimerkiksi Suomen ja Euroopan tasolla on pääosin kunnossa, ja YK:n piirissä syntyneet kansainväliset sopimukset ja erilaiset julistukset ovat suorastaan loistavia asiakirjoja. Tiedämme kuitenkin, että oikeudenmukaisuus vallitsee maailmassa parhaimmillaankin vain paperilla. Käytäntö on sitten ihan toinen.

Korkeatasoisinkaan lainsäädäntö ei takaa mitään, jos ihmisten sydän kovettuu ja kylmettyy koko ajan yhä enemmän, kuten näyttää asianlaita olevan. Laki on kuollut, jollei sitä noudattavilla ihmisillä ole sydämessään rakkautta. Jeesus huudahti pettäneenä hurskastelijoille: ”Voi teitä te teeskentelijät, Te maksatte kymmenykset mintusta, tillistä ja kuminasta, mutta laiminlyötte sen mikä on tärkeintä: oikeudenmukaisuuden, laupeuden ja uskollisuuden!”

Länsimaissa elämä menee selvästi yhä enemmän siihen suuntaan, johon Jeesuksen kohtaaman rikkaan nuorukaisen elämä oli mennyt. Vähäosaisille ja köyhille ei enää haluta jakaa. Lakeja noudatetaan mutta tosiasiallisesti sydämeltään ollaan itsekkäitä.

Vanhojen ihmisten kanssa jutellessa tulee selvästi ilmi, että ennen ihmisillä oli aivan eri tavalla auttamishalua kuin nykyisin. Kiinnostavaa on huomata, että ENNEN kun oltiin yleisesti ottaen paljon köyhempiä, oltiin silti valmiimpia jakamaan omastaan muille. Nyt kun suomalaisten varakkuus on kasvanut ennätysuureksi, on tultu myös itsekkäiksi. Ei Jeesus turhaan varoitellut kohtaamaansa nuorukaista. Muistamme kaikki myös Jeesuksen varoituksen olla kokoamasta aarteita maan päälle ja sanat, että siellä missä on aarteesi, siellä on, useissa tapauksissa voisi sanoa: ikävä kyllä, myös sydämesi.

Meidän on hyvä pitää kirkkaana mielessä se, että olemme kaikessa riippuvaisia Jumalan antamasta siunauksesta. Vaikka olisimme kuinka ahkeria, älykkäitä tai lahjakkaita tahansa, menestymisemme on lopulta taivaallisen Isän kädessä. Joudumme toteamaan kuten psalmin kirjoittaja: ”Jos Herra ei taloa rakenna, turhaan näkevät rakentajat vaivaa. Turhaan te nousette varhain ja raadatte leipänne tähden, jos Herra ei taloa rakenna.”

Me olemme siis vain lahjan saajia, emme lahjan ansaitsijoita. Kun ymmärrämme tämän, on meidän helpompi jakaa omastamme. Siirrämme vain osan saamastamme lahjasta eteenpäin. Lahjaksi olen saanut, lahjana voin eteenpäin antaa. Tämä eteenpäin siirtäminen on viisasta jo pelkästään siksi, että siten maallisen omaisuuden sydäntä kovettava vaikutus ei pääse niin helposti iskemään sisimpäämme.

Meidät kristityt on kutsuttu kulkemaan epäitsekkyyden tiellä. Meidän tulisi olla valmis luopumaan omastamme ja osoittaa rakkautta jopa vihamiehillemmekin ja rukoilla

vainoojien puolesta. Siten olisimme maan suola ja maailman valo. Vaikealla epäitsekkyuden tiellä meitä on luvattu onneksi auttaa. Esimerkiksi Johanneksen evankeliumista löytyy Jeesuksen rohkaiseva lupaus: En minä anna teille niin kuin maailma antaa, mutta rauhan minä annan teille: minun rauhani – sen minä teille annan.”

Lupauksesta tulee ilmi, että Jumalan valtakunta on muuta kuin tavaran keräämistä. Raha, maine ja valta eivät kuulu yhteen sen valtakunnan kanssa, josta Jeesus todisti. On myös hyvä huomata, mikä oli Jeesuksen lopullinen vastaus rikkaalle nuorukaiselle, joka kysyi häneltä ”mitä minun tulisi tehdä jotta perisin iankaikkisen elämän”. Jeesus vastasi: Tule ja seuraa minua! Jeesus ei antanut vain pelkkiä neuvoja, vaan hän antoi itsensä. Hän ilmoitti kulkevansa seuraajiensa mukana, olevansa läsnä.